Aspen institute je jakousi obdobou Schwabových „globálních lídrů“. Tedy je paralelní organizací ke **Světovému ekonomickému fóru (WEF)** a také funguje podobným způsobem. Základní účel obou globálních neziskovek je stejný – infiltrovat politiku vlastními lidmi, umožnit jim parazitovat na finančním systému daného státu, prosazovat globalizaci a Agendu 2030.

Aspen Institute je z velké části financován i americkými nadacemi, jako Carnegie Corporation, The Rockefeller Brothers Fund a Fordovy nadace, z poplatků za semináře a jednotlivých členství. Mj. pobočka v Praze je středoevropská.

Lidé v síti Aspen jsou pod vlivem **WEF** & **Sorose**. Ti, kdo tyto a podobné skupiny řídí, velmi dobře ví, že jejich organizace musí produkovat i takové politiky, kteří nabídnou tzv. „populistickou“ politiku a zpravidla jim dokonce dovolí v některých ohledech zajít mimo předem vyhrazené mantinely. Jejich úkol je ve skutečnosti jediný: simulovat a imitovat opozici a té skutečné zamezit jakýkoliv vliv na společnost.

Až teprve nyní je zcela zřejmé, proč se chci zaměřit na české kandidáty na prezidenta v příštím roce a proč je důležité znát skutečnou minulost jednotlivých kandidátů a jejich kariérní vzdělání.

Hlavně mějte na paměti, že politika je především o slibech, podvádění, lhaní a zatloukání nepohodlné vlastní minulosti. Hodně pozornosti si nyní přitahuje zvláštní PR kampaň Danuše Nerudové a její skandály v souvislosti s její rektorováním na Mendelově univerzitě v Brně. Následující přehled Aspen kandidátů na českého prezidenta jsem čerpal z článku Adama B. Bartoše a volně jsem převzal jeho závěry:

1. Generál **Petr Pavel,** má na stránkách Aspenu hezký medailónek…
2. Senátor **Pavel Fischer**, má na stránkách Aspenu hezký medailónek…
3. Odborářský boss **Josef Středula**, má na stránkách Aspenu hezký medailónek. Tedy měl – už je smazán, ale i z tohoto odkazu je vidět, že měl…
4. **Danuše Nerudová** má na stránkách Aspenu hezký medailónek…

5. **Tomáš Zíma,** nezjistil jsem, že by byl členem Aspenu, ale jistě s ním má dobré vztahy, když na jejich akcích vystupuje jako řečník – viz například zde.
6. **Andrej Babiš** byl mluvčím na Aspenu, i jeho medailonek na jejich stránkách kdysi vyšel (druhá polovina roku 2020), ale pak byl smazán (v roce 2021, jen pár dní poté, co na tuto skutečnost upozornil Aeronet.news)

Nyní zbývají už kandidáti, u kterých se přímá vazba na Aspen nepodařila dohledat. I tak je zajímavé se na zbývající tři kandidáty podívat podobným způsobem:

1. **Marek Hilšer** – tam se mi sice přímá vazba najít nepovedla, ale ji hledat nemusíme. Všichni víme o jeho silném proamerickém působení (takže v Aspenu ani být nemusí, možná je tak proamerický, že ho tam ani oni sami nechtějí), nenávidí Rusko k smrti a podle svého nedávného výroku by na něj zaútočil jadernými zbraněmi. Klidně ho tedy můžeme mezi aspeňáky započítat i beztak.
2. Zbývá nám ještě **Denisa Rohanová**. Kandidovala za Úsvit přímé demokracie a později za Stranu nezávislosti České republiky, takže by snad mohla mít vlastenecké smýšlení. Ví ale o ní někdo něco? Zná ji někdo? Uvidíme, ještě si ji proklepneme a někdy příště se k ní vrátíme…
3. A **Jaroslav Bašta** za SPD. Pokud považujete SPD za vlasteneckou stranu, pak pro vás bude Bašta vlastenecký kandidát. Bašta snad s Aspenem nic společného nemá, dokonce na stránkách SPD najdeme článek, ve kterém se příslušnost politiků jiných stran k Aspenu kritizuje, ale dobře víme, že něco se v SPD na oko (na ucho) říká a něco jiného se dělá, jinak se debatuje v rozpravě a jinak se pak hlasuje.

Takto se má situace kolem kandidátů a můžeme jen marně přemítat o tom, proč nejen v politice, avšak i v jiných významných oblastech života společnosti narážíme stále na „západní“ kádry anglosaského parazitního systému. Závěr je jednoduchý: duchovní síla a potenciál českého národa je tak nízký, že není schopen ze sebe vygenerovat, vychovat a do vysoké funkce uvést svého zástupce.

Proto se jeví i přicházející pád předlužené ekonomiky a státního řízení na začátku roku 2023 ve spojitosti s předem prohranou válkou Ukrajiny s Ruskem jako nevyhnutelný. Otevře se prostor pro očistu, doprovázenou utrpením a i prostorem pro probuzení českého ducha a duše.

Ruská rodová škola akademika Michaila Petroviče Ščetinina

A úplně na konci článku si nechám to nejlepší a vyloženě úplně pozitivní inspiraci. **Každý národ, který chce přežít a mít lepší budoucnost, musí chránit své děti a vložit do nich to nejlepší.** Tedy nikoliv jakékoliv vzdělání západního a anglosaského typu.

Pro potomky Slovanů jde o zachování a předání původní védické tradice a moudrosti svým potomkům. Tedy té **tradice a napojení na genetickou paměť Rodu**, kterou se snažila na našem území zcela zničit a vymazat z dějin agresivní anglosaská západní společnost.

Abychom toto pochopili, je potřeba si pustit dokument **Ruská rodová škola** (2007) režiséra Viliama Poltikoviče. Už popis filmového dokumentu je velmi zajímavý:

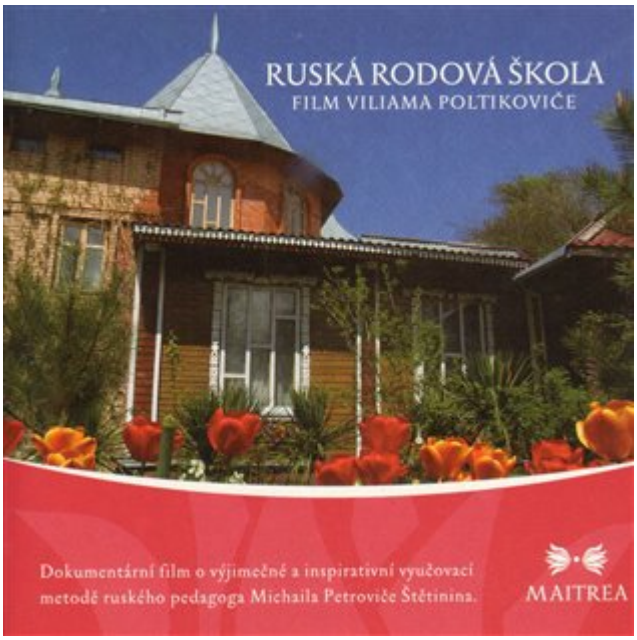

> Film Ruská rodová škola zachycuje zcela nový přístup ke vzdělávání na všech stupních. Škola je internátní a nachází se na úpatí Kavkazu v Tekosu. Vznikla jako vládní zakázka – mají se tu vychovávat nadané děti, které budou pracovat ve špičkových funkcích.
>
> Do školy přicházejí děti většinou kolem deseti let a často dokončí základní vzdělání a maturitu během dvou let. Potom obvykle studují dvě vysoké školy. Děti se učí navzájem a to vždy jeden předmět v bloku několika týdnů. Výuka tedy není rozdrobena na jednotlivé hodiny, kdy se vyučuje různým předmětům.
>
> Děti nejen vyučují, ale samy i vyvíjejí studijní plány, samy si školu postavily, samy se o sebe starají, vydělávají si na sebe, jsou si navzájem rovny a nesou za vše odpovědnost. Zároveň jsou vedeny k velké odpovědnosti za všechny bytosti na zemi i za planetu Zemi samotnou.
>
> Duchovní přesah a vědomí síly myšlenky jsou pro ně samozřejmostí. Nový model vzdělávání funguje už druhé desetiletí a je dílem akademika Ščetinina. Rozhodně se jedná o velmi inspirativní přístup ke vzdělání, i když některé nedostatky se přeci jen najdou.
>
> O tyto děti je v Rusku velký zájem a to jak pro dosazování těchto mladých kádrů na politické funkce, tak současně i do ekonomické a business sféry.

Ještě zbývá se na tento dokument podívat. Kdysi jsem ho našel na YouTube a nyní jsem ho zahlédl i na Facebooku nebo na Taraku. Další odkazy na Ruskou rodovou školu jsou:

- Michail Petrovič Ščetinin (OZ Biosféra)
- Štětininova ruská rodová škola (fotografie)

Výchova ve Ščetininově škole v sobě nese silný duchovní koncept s dvěma hlavními důrazy. První navazuje na pravoslaví, ale v centru je člověk a nikoliv Bůh. Druhý důraz je na člověka jako nositele jiskry Boží a obrazu Božího. Spolupráce učitele a žáka je orientována na poznání a realiza-ci vůle Boží. M. P. Ščetinin se sám vyslovil pro časopis Roman-gazeta takto:

> *„Naše škola je státní, světské zařízení, avšak pravoslaví je kořen, základ našeho učebního procesu. Nevyučujeme náboženství, ale přivádíme k Bohu. Vždyť u nás se vzdělávají děti různých národností, různých náboženství. Je velmi důležité rozumět víře*

jako něčemu intimnímu, je to přece velmi subtilní cit.
A naši studenti architektury nyní projektují chrám, který chceme v Tekosu postavit. Je jeden motiv činnosti – neučím se pro sebe, ale pro svůj rod, a přes rod pro svůj národ. A přes svůj národ sloužím lidem druhých národů a jejich prostřednictvím celému Stvoření, od ptáčka po Galaxie. To je hlavní – zaměřenost na druhého.“

Lumír Ries vyslovil názor, že Ščetininovy vzdělávací metody mají všeobecnou platnost, ale každá kultura se má snažit tento systém přijímat činorodě:

„Ačkoliv škola byla vytvořena v Rusku, v Tekosu, ve zcela určitých podmínkách, mají Ščetininovy pedagogické objevy a realizace svou podstatou univerzální platnost, mohou tedy sloužit jako inspirativní podněty pro zřizování a provozování škol s vysokou úrovní humánní výchovy a všestranného vzdělávání.
Přitom však každá určitá kultura vyžaduje, aby ono univerzální nové bylo přijímáno tvořivě, aby v ničem neodporovalo duchu dané kultury. Netvořivé, mechanické přejímání určitých jednotlivostí, prvků, aspektů bez porozumění podstatě nemůže přinést užitek a diskredituje celou věc.
To znamená, že samostatný tvůrčí produkt, který bude realizován se znalostí a s respektováním podmínek jiného, nového sociokulturního prostředí, nebude ctít jen inspirativní pedagogické hodnoty dané výjimečné školy, ale i Ščetininovu schopnost, jak dělat v jiné situaci věci jinak.“

mojmír mišun, správce webu www.slovanskakosile.cz

Sdílet